

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 10

Ročník IV.

říjen 98

Svatý František

V televizi NOVA v pořadu "Áčko" 18. září hovořilo několik řeholnic o svém životě. Jedna z nich se pokusila usnadnit pochopení řeholního života srovnáním se zamilovanými.

Chceme-li vidět správně život sv. Františka a rozumět mu, stačí ho přijmout jako člověka, který miloval Boha a stejně opravdově i lidi. (Lidi, ne lidstvo, jak zdůrazňuje Chesterton). A nejenom lidi, ale i všechno stvoření.

V životě a jednání milenců nalezneme klíč k Františkovým bláznivým nápadům i skutkům. Tenhle člověk, který se radoval ze stvoření a oslavoval ho svým zpěvem, žil z lásky bez stálého obydlí, v hadrech a často vědomě a úmyslně hladověl.

Poznala však většina dnešních lidí takovou lásku? Lásku, která napodobuje Kristovo úplné sebevydání? Ač Františka v mnohém obdivujeme, nemůžeme ho pochopit, jestliže jsme neměli v rukou někdy tenhle klíč.

Kristus byl pro něho skutečnou osobou, ne ideou, a náboženství živým vztahem lásky ke Kristu. Můžeme se od něho učit žít evangelium dnes. Učit se správnému hodnocení věcí a bratrskému vztahu ke všemu: slunci, vodě, stromům, ptákům, zvířatům i lidem.

Je to nejen cesta ekologie a ekumenismu, ale i míru ve světě. "Buď pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku zemi, která nás živí..."

bratr Michal

EVANGELIZACE

Čas...

Spěcháme. Ano, spěcháme vždy a všude, spěcháme, abychom stihli to či ono, abychom nepromeškali tu či onu příležitost, spěcháme, abychom zajistili svůj vezdejší chléb, případně ještě o něco více. Míra, podle níž každý člověk měří, je přitom mnohdy odlišná a do pojmu bídy či bohatství, do představy životního standardu, jak se dnes s oblibou říká, promítá každý spíše sám sebe. Srovnání se životem toho druhého je spíše pobídkou k ještě většímu úsilí, případně závisti, málokdy však vede k úvaze, zda by mi právě to, co mám, mohlo stačit.

Starost o vezdejší chléb, starost o to, jak užívím rodinu a dopřeji svým dětem vzdělání, hezké šaty či dokonce zda jim zajistím prázdniny u moře či v Alpách je přirozená a pochopitelná. Pro člověka, jehož naplněním života je právě dosažení tohoto blaha, je i záslužná a hodná úcty, je výrazem povinnosti a odpovědnosti a je-li naplněna, přináší vrcholný pocit spokojenosti a naplnění smyslu života.

Tato spirála však bývá málokdy naplněna tak, aby nevyvolávala touhu po dosažení dalších a dalších cílů, které se objevují na obzoru a volají po svém naplnění. A tak se život mnohého z nás proměňuje v boj s časem, v boj, který musíme nutně prohrát, v boj, v němž vše, co nám brání, musí být odstraněno z cesty a vytěsněno kamsi na okraj našeho vědomí. Možná, že něco hmotného získáme, mnohem více však ztrácíme - a někdy i sami sebe.

I mnozí z nás, kteří se nazýváme křesťany a katolíky, zápolí s tímto skrytým pokušením, připraveným vždy "vystrčit růžky". Ani my nejsme vyvázáni z povinnosti starosti o ty, kteří nám byli svěřeni do péče, a pocit odpovědnosti je možná o to větší, že si uvědomujeme, kdo nás tímto úkolem pověřuje. Jak ale dostat všemu, co od nás vyžaduje naše vezdejší přebývání a zároveň nepodlehnout této smrtící spirále? Jak se nestát oním semenem, které sice vyrostlo, ale bylo zadušeno býlím a plevellem? Jak najít v tom spěchu místo pro Boha, pro usebrání, pro modlitbu, která je krví naší víry?

Určitě ne tak, že budeme zanedbávat své povinnosti, že budeme před nimi prchat do přítí chrámů, skrývající své obavy před Bohem i před sebou samými. Jako bychom se ostýchali svěřit do Jeho rukou celou jednu, nikoliv nepodstatnou část naší bytosti, jako bychom světskými starostmi nechtěli Pána obtěžovat. Nebo je to pýcha, že právě to musíme zvládnout svými vlastními silami, i když nás skutečnost mnohdy přesvědčuje o opaku?

Naši předkové uvažovali jinak. Vkládali do Božích rukou vše, co život přinášel, dobré i zlé, život i smrt, ráno s modlitbou vycházeli a večer se vraceli. Práce spojená s modlitbou byla zároveň obětí, dávající smysl každému okamžiku. Obrazy práce ze života světců - vzpomeňme za všechny sv. Václava - ale i prosté obrazy polních či řemeslnických prací byly součástí výzdoby středověkých chrámů a katedrál.

Proč připomínat doby dávno minulé? Snad pro jejich poselství posvěcení práce, zahrnuté do všeobjímající jednoty světa, do duchovního obrazu člověka. A ten je stejně platný včera jako dnes nebo jako zítra a zahrnuje člověka v jeho integritě, v plnosti jeho života. Vše, co se nám z lidského pohledu zdá tak obtížné spojit, je zde jen různými cestami k témuž cíli, jímž je sám Pán. Neboť je-li On cílem veškerého našeho konání a

snášení, můžeme počítat s Jeho stálou přítomností i pomocí a můžeme spolu se v. Benediktem proměnit naši práci v modlitbu, v oběť Bohu i bližnímu. A čas, ten nepřítel a sok současného světa, se náhle stane důvěrným přítelem a průvodcem, s nímž můžeme bezpečně kráčet po našich životních cestách, bude nám rádcem i pomocníkem, který nás vždy dovede do náručí Boží lásky.

JJO

Výuka náboženství ve školním roce 1998/1999

ve františkánském klášteře u Panny Marie Sněžné,
vchod z Františkánské zahrady (bývalá Veselá škola)

1. a 2. tř.   **pondělí** 16.15 - 17.15   **pátek** 15.00 - 16.00

3. a 4. tř.   **pondělí** 16.15 - 17.15

5. a 6. tř.   **úterý** 15.15 - 16.15   **středa** 15.15 - 16.15

Katecheze mládeže pro pokřtěné ve věku 12 až 18 let

úterý 15.30 - 16.30   **pátek** 14.40 - 15.40

LITURGICKÉ OKÉNKO

Úvodní mešní obřady (ze všeobecných pokynů k misálu)

To, co předchází bohoslužbě slova, totiž příchod, pozdravení, úkon kajícího, Kyrie, Sláva na výsostech Bohu a vstupní modlitba, má povahu začátku, úvodu a přípravy. Účelem těchto obřadů je, aby shromáždění věřící **vytvořili společenství** a dobře se připravili ke slyšení Božího slova a k důstojnému slavení eucharistie.

1. Příchod

Když se lid shromáždil, zatímco přichází kněz a přísluhující, začne se zpívat vstupní zpěv. Smyslem tohoto zpěvu je zahájit bohoslužbu, podporovat jednotu všech shromážděných, uvést jejich mysl do tajemství liturgické doby nebo svátku a provázet průvod kněze s přísluhujícími.

Pokud se při příchodu kněze nezpívá, recituje se antifona z misálu; řkají jí všichni věřící, případně někteří z nich, nebo lektor anebo, není-li to možné, říká jí kněz po pozdravu věřících.

2. Pozdravení oltáře a shromážděného lidu

Když kněz a přísluhující přijdou do presbytáře, pozdraví oltář. Na znamení úcty kněz a jáhen oltář políbí; kněz jej může též okouřit kadidlem.

Po vstupním zpěvu se kněz a celé shromáždění znamenají znamením kříže. Potom kněz pozdravem probudí ve shromážděných vědomí přítomnosti Páně. Tímto pozdravením a odpovědí lidu se dává najevo tajemství shromážděné církve.

Připravil br. Ignác

Z FARNOSTI

Otázky farnosti, jejího vymezení v rámci obecné církve i naplňování jejího poslání jsou dnes mimořádně důležitým tématem. Zvláště v době příprav sněmu české církve a jejího vstupu do třetího tisíciletí je tato potřeba naléhavá, vždyť právě farnost je tím základním místem, kde církev žije a roste, je základním stavebním kamenem, na jehož pevnosti a kvalitě závisí pevnost a kvalita celé stavby. Otázky farnosti jsou důležitým námětem předsněmovních diskusí a sněmovních kroužků, a to i v naší farnosti.

Proto jsme požádali Otce Michala OFM, který je novým duchovním správcem farnosti, o několik slov k tomuto tématu.

Farnost

Autor Citadely mluví o katedrále jako o určitém uspořádání kamenů, které mluví k duchu právě tím určitým obřadem kamenů. Ten obraz je použitelný i pro Církev. V Lumen Gentium je církev představena jako svátost, čili znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidského pokolení.

V Gaudium et spes jsme nabádáni k plnění pozemských povinností tak, abychom se vyhnuli krajnostem. To znamená zanedbávání pozemských povinností z náboženských motivů i úplnému ponoření se do světských záležitostí (čl. 43).

Žijeme z "dědictví otců", ale také na přelomu tisíciletí v této zemi. Obojí musíme brát v úvahu při hledání nových cest i svého místa ve farnosti a významu farnosti vůbec. V katakombách byla církev zobrazována jako orantka (modlící se žena) s rozpjatýma rukama, napodobující Krista na kříži. S ním a v něm prosí církev za všechny. Shromažďuje se u stolu slova Božího a slavení eucharistie ve společenství křesťanů ve slávě (P.Maria a svatí v nebi). Znamením jednoty je římský biskup (vždy vzpomínán při eucharistii).

Místní biskup uprostřed svých kněží, jáhnů a věřících utváří obec (diecézi), která je součástí všeobecné (katolické) církve. Církev je jedna s velkou rozmanitostí vlastních místních kulturních i liturgických tradic. Vedle latinského obřadu existuje řada dalších. Místní církve, které jsou si blízké kulturou, tvoří provincie. Ty se mohou shromažďovat na synodech.

Farnost je určité společenství křesťanů v diecézi, svěřené biskupem faráři. Shromažďuje se především při liturgii, kde se učí znát a žít evangelium. Je to dosud ještě společenství rodin i věřících jednotlivců určitého místa.

Malý historický exkurs k ujasnění pojmu farnost:

Všude nebyla stejná situace. Někde existovalo množství městských biskupství, jinde to byla rozlehlá území (diecéze). Ta byla postupně spravována venkovskými presbytery a teprve ve 12. století bylo zapotřebí vymezovat přesné hranice - farnosti.

Tridentský koncil (1545-1563) rozhodl o trvalém rozdělení diecézí na samostatné okrsky - parochia (fara) i o povinnosti konat náboženskou praxi ve farnosti (křty, svatby, pohřby, velikonoční zpověď a nedělní bohoslužbu).

K farnosti náležely kostely, (kolem nichž farnost vznikla), školy, bratrstva, cechy, špitály, chudobince.... Současné existovaly vlastnické kostely na hradech a velkostatech a kostely řádové. Ty byly materiálně vždy lépe zajištěny, ale zvláště vlastnické kostely (i jejich kněží) byly v moci feudálních pánů.

Protože v 18. století se u nás farář stával stále víc i státním úředníkem (vedení matrik aj.), vídeňský císařský dvůr usiloval o rozmnožení počtu far. Církev neměla sama dostatek prostředků nejen na stavbu budov (kostelů a far), ale i na trvalé zabezpečení a hledala sponzory u vrchnosti, což bylo vždy nesnadné. Císařský dvůr se proto rozhodl konfiskací klášterních statků získat potřebný fond ke zřízení lokálií (kaplanství) na těžko přístupných místech.

Finanční zabezpečení bylo v kostelním jmění - záduší. Jednalo se o údržbu budov, bohoslužebný provoz a živobytí faráře. Vznikalo založením, kdy zakladatel kostela věnoval určitý majetek kostelu (vsi, lesy, pole...) Rozmnožovalo se z farářských pozůstalostí, dále fundacemi (nadáním) pozemky či jměním věnovaným církvi k dobročinnosti a bylo vázáno na povinnost zádušních mší za rodinu dárce.

U nás bylo vše zrušeno zábořem církevního majetku. Z toho vytvořen fond na "zabezpečení náboženských potřeb věřících". Přidělování příspěvků však bylo stále více omezováno. Dosud není dořešeno. Nebylo dosud ani zahájeno jednání mezi církví a státem.

Prebenda - nadání i peněžní zdroje (obročí) kněží.

Naturálie : desátky z obilí, oleje, vína a pod.

Kongrua (státní příspěvek)

Štolové poplatky - původně dobrovolné odměny za úkony.

Funkce farářů a jejich pomocníků (kaplanů, kooperátorů, vikářů)

Vyučování (kázání, katecheze)

Udílení svátostí (křty, euchar. zpovědi, manželství...)

Svátostiny (pohřby, průvody, pobožnosti)

Účast na nedělní a sváteční bohoslužbě se stala znamením pravověrnosti, ale důraz na funkci kněze snižoval podíl věřících na "slyšení latinské mše". Sváteční pracovní klid měl sociální dopad pro poddané. Církev hájila právo poddaných uzavírat manželství i bez souhlasu vrchnosti.

Křtem jsou laičtí věřící členy Božího lidu a účastníky Kristova královského kněžství. Jejich povoláním je především pořádat časné záležitosti podle Božího záměru. Umožňovat promítání křesťanského smýšlení do sociálních, hospodářských i politických oblastí. Křtem a zvláště biřmováním jsou věřící pověřeni k evangelizaci. Zvláštní úloha připadá rodičům ve výchově dětí.

Schopní laici mohou být pověřeni liturgickou službou lektorů a akolytů (vedení bohoslužby slova a rozdávání eucharistie, případně křít, vyučovat, katechizovat).

Důležitý úkol čeká věřící na připravovaném sněmu. Dosud totiž žijeme ve struktuře tridentské organizace farností, které z velké části prakticky nefungují. S námahou se udržují budovy kostelů, které často působí muzejně, protože ani stavba, ani zařízení neodpovídá duchu doby. Nepůsobí pravdivě: spíš magicky. V současnosti je církev živá v nečetných farnostech, vznikajících z duchovních společenství věřících s kněžími. Ne už tedy jako územní jednotka, ale diasporické společenství, které se potřebuje setkávat s Kristem v odpovídajícím prostoru (bližším světskému prostředí).

Kromě slavení eucharistie dochází k setkáním i na jiných rovinách a v živých formách (podle zájmů, profesí, povolání i postavení). Ve sněmovních kroužcích máme hledat a vytvářet předpoklady k životu farní rodiny ve třetím tisíciletí.

Tento článek jistě nepopisuje farnost úplně. Kdo zde něco postrádá, může to doplnit svým příspěvkem, který rádi uveřejníme. Stránky Sněženky mohou posloužit také k vyslovení se každého z nás.

bratr Michal

Holandsko. V polovině září jsme zaslali dopisy do Delftu bratrovi Theo OFM a současně paní Els Pisa, která má na starosti korespondenci s naší farností. Vyjádřili jsme pozdravy, napsali nové informace o naší farnosti a pozvali přítele z františkánské farnosti v Delftu do Prahy v příštím roce 1999.

Ludmila Jirsová

Společně do divadla. Jak jsme již oznámili v minulém čísle Sněženky, zveme vás opět na společnou návštěvu divadla. Tentokrát to bude činohra **PAŠIJE** aneb *Theatrum passionale* v Národním divadle **v neděli 22. 11. ve 14 hodin**. Lístky (30,- až 80,-) se musí koupit 1 měsíc předem, tzn. již v říjnu, proto se hlase u p. Vašků v neděli ve Farním klubu nebo na tel.: 231 99 16.

V. Vašků

Sněmovní kroužek. Na zářijovém setkání jsme mluvili na téma "Co mě v církvi naplňuje radostí? Co mě v církvi netěší?". Každý se vyjádřil k tomuto tématu velice otevřeně a upřímně. Myslím, že to je vzájemné obohacení i

podnět k zamyšlení, jak já přijímám právě tuto vyslovenou skutečnost, kterou prožívá někdo jiný a mě ani nenapadla? Opět se sejdeme v úterý 20. října v 17:00 hod. ve Farním klubu. Téma: "Čím církev (naše farnost, já) druhé přitahuje a oslovuje. Čím církev (naše farnost, já) druhé odpuzuje a pohoršuje."

Pokud vás toto téma oslovilo a jste ochotni se podělit o své názory s ostatními, budeme všichni rádi. Sněmovní kroužek je otevřený, každý je vítán.

L. Jirsová

Denní modlitba za plenární sněm

Všemohoucí Bože, Otče, Synu a Duchu svatý,
vyslyš naše hlasy a pomoz církvi v naší zemi
k oživení víry a růstu Tvého království.

Dej, ať sněm a všichni,
kdo se na něm podílejí
poznají sílu tvé milosti a pomoci.

Pomoz nám moudře poznávat Tvou vůli,
ukaz nám cesty, po kterých máme jít,
a žehnej svému lidu na každém kroku
v tomto velikém úsilí,
aby se Tvá církev stala živým nástrojem
evangelizace a obnovy,
světlem světa, kvasem a solí země
ke Tvé slávě a k posvěcení všech věřících. Amen.

(Nemocní mohou připojit):

Své bolesti i slzy, své úzkosti i naděje,
všechno těžké i požehnané, co patří k mému kříži,
chci obětovat z celého srdce za církev,
za Svatého otce, za naše biskupy, kněze a jáhny,
za všechny služebníky církve
a za dobré ovoce plenárního sněmu církve v naší vlasti.

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Sbírka na Ukrajinu

Mnoho lidí, které potkávám, se mě ptá, zda a kdy bude opět sbírka na Ukrajinu. Mám velkou radost z toho, že je o pomoc Ukrajině takový zájem, proto jsem se rozhodla odpovědět všem touto formou.

Podzimní sbírka oblečení bude, ale ne v té podobě, na kterou jsme si zvykli, protože se vyskytly určité komplikace (např. nádraží Praha - Dejvice již nemůže vypravovat nákladní vagóny a museli bychom hledat jiné vhodné vlakové nádraží, dále je velmi obtížné najít dobrovolníky, kteří by pomáhali dva dny při nakládání - zvláště na podzim, kdy je velmi chladno, apod.). Na Ukrajině však na naši pomoc čekají, proto vagóny s oblečením a potravinami pod záštitou Charity vypravíme. Rozhodli jsme se, že využijeme nabídku Diakonie Úpice, která může poskytnout šatstvo již tříděné (tedy nyní např. pouze zimní), protože sbírá oděvy i obuv po celý rok a při jejich třídění zaměstnává bezdomovce. Chcete-li také přispět svým oblečením či obuví, můžete je donést do Wuchterlovy ul. č.6 v Praze 6 (Diakonie CČH), kde přijímají šatstvo každý den (po-pá, 8 - 16 hod.) a jednou za měsíc je odvázejí do Diakonie Úpice, nebo je přímo do Úpice poslat poštou na adresu: OS Diakonie Úpice, Svornosti 1022, 542 32 Úpice.

Dopravu po železnici však musí někdo zaplatit (1 vagón cca 20 tisíc Kč). Dosud jsme tak činili z prostředků nadace Cor Unum, která byla za tímto účelem zřízena. Protože však tato nadace nespĺňuje podmínky nového Zákona o nadacích, který vstupuje v platnost 1.1.99 (např. nemá stále jmění 500 000 Kč.- apod.), musí být zrušena. Nový účet, na který budeme sbírat peníze na dopravu a nákup potravin, byl zřízen u Unie katolických žen pod názvem Ukrajina a jeho číslo je 13 33 55 470/5100, Investiční a poštovní banka a.s. Děkujeme za každý, i sebemenší, finanční příspěvek, který na toto konto zašlete.

V pomoci Ukrajině musíme a chceme pokračovat, protože organizace Živá rodina v Bučaci by bez naší pomoci nemohla dále existovat. Není to jednoduché, ale věřím, že tuto novou situaci pochopíte a budete pomáhat dál spolu s námi.

S díky Koronthályová

Unie katolických žen

Seminář : **Žena v církvi a ve společnosti** - Žena a výchova (Co vlastně dělá žena v domácnosti) v sobotu 17. října 1998 v 9:30-17:00 tentokrát v Olomouci, Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2. Přednáší P. dr. Jiří Skoblík. (Doprava zajištěna, přihlášky do 1. 10. na tel. 20181329.)

Sněm Unie katolických žen, který se koná v sobotu **7. listopadu 1998 od 10. 00 hod** (prezentace od 9.00 hod.) v budově Arcibiskupského semináře Praha 6 - Dejvice, Thákurova 3 (metro A, stanice Dejvická).

Přihlášky, prosím, zasílejte obratem nejpozději do 31. 10. 1998 na adresu: UKŽ, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel. / fax:: 02-201 81 329 (každý čtvrtek).

Účastnický poplatek 160 Kč (oběd, večeře, pronájem sálu).

Centrum pro rodinu, Štěpánská 10, 120 00 Praha 2,

tel. 24 94 22 36, pořádá:

- Příprava na manželství začíná 6. října v 19.30 ve Farním klubu u Panny Marie Sněžné po dobu 8 týdnů (do 24. 11.).
- Sobota pro manželky se koná 10. října od 9-17 zaměřená na problematiku partnerských vztahů. Nutné se přihlásit v Centru.
- Sobota pro osamělé maminky se koná tentokrát 13. října ve 14:00 hod v areálu sester voršilek, Voršilská 5. Přiveďte i své děti. Pravidelná setkání budou každou první sobotu v měsíci.
- Sobota pro osamělé rodiče se koná 17. října od 9 hodin v areálu sester voršilek, vchod z Voršilské č. 5. Na programu je přednáška na téma Problematika výchovy dětí v jednorodičovských rodinách. Cílem není vytváření nových partnerských vztahů mezi osamělými rodiči, nýbrž pomoci jim překonávat těžkosti v jejich nelehké situace. Nutné se přihlásit v Centru.
- Sobota pro osamělé maminky se koná tentokrát 13. října ve 14:00 hod v areálu sester voršilek, Voršilská 5. Přiveďte i své děti. Pravidelná setkání budou každou první sobotu v měsíci.
- Víkendová duchovní obnova pro osamělé maminky bude 13.-15. 11. ve smečně pod vedením P. A. Šváčka OFM Cap. Nutné se přihlásit v Centru.
- Psychologická poradna - konzultace zdarma. Nutné se přihlásit v Centru.

Doporučujeme číst Arcidiecézní zpravodaj, který vychází pravidelně začátkem měsíce. Dozvíte se nejen o životě naší diecéze, ale jsou zde důležité informace o velmi zajímavých přednáškách vždy na celý měsíc. Zpravodaj je možné si objednat nebo ho najdete v kostele u Katolického týdeníku.

redakce

NENECHTE SI UJÍT

Přednášky:

7. 10. *středa 17:00* Mezináboženský dialog, uvádí a moderuje prof. Tomáš Halík: Odpovědnost za tradici a otevřenost k současnosti. Malý sál Městské knihovny, Praha 1, Mariánské nám. 1.

14. 10. *středa 9:30* Křesťan a sdělovací prostředky vede P. Petr Kolář. Pastorační středisko sv. Vojtěcha.

27. 10. *úterý 19:30* Seminář pro rodiče a prarodiče na téma Rodiče versus dospívající potomci. Česká rodina ve světle výzkumů. Pastorační středisko.

SVĚT KOLEM NÁS

Auta - lidé 1:2 (včetně kojenců)

V Praze nyní připadá jedno auto na dva občany, celkem je zde registrováno 700 000 automobilů. Podle všech prognóz ani to ještě není konečný stav. Město, ve kterém žijeme, se rychle mění v automobilové peklo. Co ale můžeme dělat, jak můžeme tento zdánlivě nezvratitelný proces zastavit?

Zopakujme si další údaje: od roku 1990 vzrostl počet aut v ČR o více než 50%. Zatížení pražské dopravní sítě vzrostlo jen v letech 1990-95 o 78 %, zatímco poptávka po MHD klesla o 40 %. Zatímco cena benzínu vzrostla od roku 1990 o 280 %, jízdenky MHD jsou dražší o 1200 %. Využití aut je velice neefektivní - průměr 1,3 osoby na jedno auto. V Praze se buduje řada nových komunikací, je plánována výstavba dalších podzemních garáží. To všechno jen přivede do města nové automobily.

Co tedy dělat? V první řadě nerezignovat. Položit si otázku: používám svůj automobil v míře nezbytné a únosné? Jsem ochoten omezit jízdu automobilem a používat městskou hromadnou dopravu? Pokud jsem pouhý pěšák, co všechno jsem ochoten udělat pro to, abych se na ulicích necítil jako štvaná zvěř? Dovedu se ozvat a napsat třeba starostovi své městské části, co mi vadí na dopravě v mém okolí?

Jednotlivec zmůže málo, přece však je potřeba jakéhokoli přispění. Uspět může jen rozsáhlejší, organizovaná akce. Společné aktivity Hnutí DUHA a sdružení Pražské matky usilují o takové město, ze kterého nás auta nebudou vyhánět. Česká křesťanská akademie volá všechny, kteří se nebojí akce - všechny, kdo jsou ochotni pracovat přímo na ulicích, ale nejen je. Jsou různé formy pomoci a ne všechny jsou stejně náročné na čas a míru angažovanosti. Následující kontaktní adresy jsou pro všechny, kteří chtějí jakkoli pomoci:

Hnutí DUHA Praha, Lublaňská 18, 120 00 Praha 2

tel.: (02) - 290909, email: hduhapr@ecn.cz

bankovní spojení: IPB-PS, č.ú.: 0108169094/5100

Pražské matky, Lublaňská 18, 120 00 Praha 2

bankovní spojení: ČSOB Praha 1, č.ú.: 14 373/0300

Ekologická sekce České křesťanské akademie

Václav Ondráček, Besední 3 - Malá Strana, 118 00 Praha

připravil Filip M. Outrata

Česká křesťanská akademie - Ekologická sekce
pořádá
sváteční setkání
na téma

Odkaz sv. Františka dnešku

Ekologické výzvy 21. století

Program:

Ekumenická bohoslužba

*(P. ThDr. Ctirad Václav Pospíšil OFM,
Mgr. et Ing. Alfréd Kocáb)*

Současný stav světa
(doc. JuDr. Václav Mazřícký, RNDr. Pavel Novbáček, Csc.)

Etika pro budoucnost
(prof. ThDr. Jan Heller, P. ThDr. Jiří Skoblík)

Diskuse

Čas a místo konání:

neděle 4. října 1998 v 14.30 hodin
v kapli sv. Jana u Panny Marie Sněžné v Praze 1

Vstup volný

Výuka náboženství ve školním roce 1998/1999

ve františkánském klášteře u Panny Marie Sněžné,
vchod z Františkánské zahrady (bývalá Veselá škola)

1. a 2. tř.   **pondělí** 16.15 - 17.15   **pátek** 15.00 - 16.00

3. a 4. tř.   **pondělí** 16.15 - 17.15

5. a 6. tř.   **úterý** 15.15 - 16.15   **středa** 15.15 - 16.15

Katecheze mládeže pro pokřtěné ve věku 12 až 18 let

úterý 15.30 - 16.30   **pátek** 14.40 - 15.40

Postupně uvedeme v našem zpravodaji několik odpovědí, které byly uveřejněny více než před rokem v Katolickém týdeníku č. 19/1997. Myslíme si, že tato problematika je tak aktuální, že neuškodí si ji připomenout.

Kněz musí být nebesky normální.

Rozhovor s kardinálem Miloslavem Vlkem o lásce, kněžství a svěcení žen.

Ve filmu Zapomenuté světlo měli diváci možnost po letech opět jednou zhlédnout pozitivně zobrazenou postavu kněze v současném uměleckém díle. Starší generace je zvyklá na dobrosrdečné a vlídné vlastenecké kněze z Raisových a Baarových románů. Jaký by však měl být současný kněz? A co teprve kněz dalšího tisíciletí?

Vždycky znovu mne při setkání s lidmi osloví, když závěrem řeknou "vy jste vlastně normální". Uvědomuji si, že dnes skutečně kněz musí být nebesky normální: aby měl přístup k lidem a oni měli kontakt s ním, je třeba vytvořit právě takový předpoklad. My kněží asi mnohdy vypadáme jako ne-normální. Ve smaslu ne běžní. Kněz musí být jedním z lidí, na jedné straně ho musí brát jako blízkého člověka, který jim rozumí, kdo zná jejich život. Musíme se pokusit zbořit představu kněze jako člověka z jiného vzdáleného světa, viděného jen na kazatelně a u oltáře. Je zde ovšem určitý paradox. Zejména mladí lidé chtějí, aby jim kněz byl blízký, ale aby byl zároveň někým jiným. Chtějí, aby byl normální, ale aby byl "nebesky" normální. Aby byl někým, ke komu lze vzhlížet. Je třeba vytvářet nový imyge kněze. Bude se podobat ostatním v tom, žese bude oblékat jako oni, ale zároveň dokáže druhým otevírat nové obzory a cesty. Kněz musí být otevřený, člověk dialogu, nemoralizující odsuzovatel.

Tuto otázku lze však pojmout i teologicky. Ve druhé kapitole listu Filipánům říká sv. Pavel, že Ježíš se zřekl sám sebe a stal se jedním z nás, ztratil sám sebe. Dnes kněz musí sestupovat z nebe své povýšenosti na zem rovnosti s druhými. Dokonce musí být ne jen jedním z lidí, ale zároveň musí být jejich služebníkem. Jde o kenosis - vyprázdnění, ztrátu sama sebe. Ježíš přece nehlásal sám sebe, ale Otce, jeho vůli. Když Kristus myl nohy apoštolům, sestoupil pod jejich úroveň.

redakčně kráceno

Srdečně Vás, milé ženy, opět všechny zveme na

SNĚM ÚNIE KATOLICKÝCH ŽEN.

který se bude konat v sobotu dne **7. listopadu 1998**
od **10. 00 hod.**

(prezentace od 9.00 hod.)

v budově **Arcibiskupského semináře** Praha 6 - Dejvice, Thákurova 3
(metro A, stanice Dejvická).

Program:

- 1) Uvítání a pozdravy hostů
- 2) Priority UKŽ: práce ve skupinách nad tématy:
  - Žena a rodina
  - Žena a církve
  - Žena ve veřejném a politickém životě
  - Identita ženy ve světle stvoření
  - Žena a sociální problémy

13.00 hod.: oběd

- 3) Zpráva o činnosti UKŽ a perspektivy další práce
- 4) Vystoupení hostů
- 5) Shrnutí práce ve skupinách

17.00 hod.: mše svatá

18.00 hod.: večeře

- 6) Prezentace závěrů ze skupin a rozloučení

UBYTOVÁNÍ PRO MIMOPRAŽSKÉ MŮŽEME ZAJISTIT.

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,
18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

Každý Čt v 17:00 mše sv. pro mládež v kapli sv. Jana

Každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala.

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Říjen 1998

- 1 . 10. Čt Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, sv. Terezie z Lisieux
17:00 Mše sv. pro mládež kaple sv. Jana
- 3 . 10. So 18:00 **TRANSITUS** po mši sv. (krátká pobožnost na uctění
památky smrti sv. Františka)
- 4 . 10. Ne **Slavnost sv. Františka z Assisi**
14:00 Plavání v YMCA
14:30 Odkaz sv. Františka dnešku kaple sv. Jana
(ekumenická bohoslužba, přednášky, diskuse)
19:15 První taneční kurz (ještě volná místa pro chlapce) farní klub
- 5 . 10. Po 16:00 "Mátohy" - setkání zástupců společenství mladých farní klub
- 6 . 10. Út 16:00 Setkání farnosti farní klub
19:30 Příprava na manželství (každé Út do 24. 11.) farní klub
- 10 . 10. So 14:30 Rekolekce SFRĚ - otevřeno všem kaple sv. Michala
- 11 . 10. Ne 14:00 Mše sv. s profesí SFRĚ kaple sv. Michala
- 15 . 10. Čt 8:00 Připomínka 14 umučených bratří
- 18 . 10. Ne 15:00 **Koncert: "Ztracená kapela" se koná v evangelickém kostele u Salvátora (Salvátorská ul. č 1)**
- 20 . 10. Út 17:00 Sněmovní kroužek farní klub
- 25 . 10. Ne 10:00 Vernisáž výstavy Domov Caritas kaple sv. Jana
- 3 . 11. Út 16:00 Setkání farnosti farní klub
- Výstavy:** 26. 9. - 18. 10. "bilance po roce" Klub výtvarníků při františkánském
klášteře u Panny Marie Sněžné, kaple P. M. Pasovské
1. 10. - 15. 11. "Zakázané dějiny", galerie AMBIT
25. 10. - 8. 11. "Domov Caritas", obrazy a sochy umělců z Retzu (A)
kaple sv. Jana

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženky jsou 3,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhažujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13

Farní úřad ř. k., Jungmannovo nám. 18, Praha 1